

Viết một đoạn văn ngắn nêu cảm nhận của em về văn bản “Vừa nhắm mắt vừa mở cửa sổ”

Bài làm

Giữa thế giới hiện đại ngày nay, con người luôn bận rộn, tấp nập với công việc, với cuộc sống đầy vật chất. Để rồi ta cảm thấy hối tiếc về những ngày đã qua. Văn bản “Vừa nhắm mắt vừa mở cửa sổ” đã đưa chúng ta đến với những khoảnh khắc chậm rãi của đời thường, tìm về những điều bé nhỏ và nuôi dưỡng tâm hồn mình. Văn bản viết về những bài học nhỏ nhặt mà người bố dạy cho con về tình yêu thương và sự biết ơn. Bạn đã từng có một khu vườn trồng rất nhiều hoa bao giờ chưa? Bạn sẽ tiếc lắm nếu như thế giới này vắng đi những bông hoa, vì những bông hoa chính là những người đưa đường đấy! Người bố trong câu chuyện đã tự tay trồng cho cậu bé khu vườn và dạy cậu cách yêu thương, quan tâm đến từng đóa hoa, ngọn cỏ. Từ văn bản, tôi học được sự yêu thương, học được sự tự tin, học được là mình cần quan tâm đến người khác. Tôi thấy thấm thía ra rất nhiều bài học, tôi thấy yêu thương bố mẹ hơn, yêu thương những người quan tâm mình, và tự nhủ mình cần biết quan tâm chia sẻ, biết tự hào và quý trọng về những gì mà mình có được. Văn bản còn khiến tôi cảm thấy yêu gia đình nhiều hơn, khiến tôi cảm thấy bố là một người rất tuyệt vời, bố có thể làm tất cả để con được vui và hạnh phúc. Qua văn bản, tác giả như muốn nhắn nhủ chúng ta rằng chỉ cần bạn biết lắng nghe thêm một chút, chú ý mọi thứ xung quanh hơn một chút, bạn sẽ cảm thấy thế giới này đáng quý vô cùng. Những thứ đó, tôi đã học được ở cậu bé trong truyện, ở nhà văn Nguyễn Ngọc Thuần, và ở cả “*Vừa nhắm mắt vừa mở cửa sổ*”...